

ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Δρ Βασίλης Αβραχάς → Τηλ: 0431262823 → mousaiostheotrelas@yahoo.com.au

Είμαστε πατριώτες. Είμαστε ευρωπαϊστές. Είμαστε παγκόσμιοι διεθνιστές!

Ξέρετε, δεν ακούμε όλοι τα ίδια πράγματα. Ακούμε αυτά που θέλουμε να ακούσουμε. Ακούμε αυτά που μας συμφέρει να ακούσουμε. Ακούμε, τέλος, αυτά που μπορούμε να ακούσουμε. Αυτό που έχει, όμως, κατά την άποψή μου, ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι ελάχιστοι ακούμε τα ανάκουστα, εκείνα δηλαδή που περνάνε «στο ντούκου», κατά το δη λεγόμενον. Ίσως γιατί δεν γίνονται αντιληπτά, ίσως γιατί είναι ακατανόητα, ίσως γιατί παραείναι προκλητικά. Ε, αυτά είναι που βρίσκω εξαιρετικά ενδιαφέροντα προς ανάλυση και στοχασμό. Παρακολουθούσα, το λοιπόν, μία από τις πρώτες παραδόσεις/παραλαβές υπουργείων μετά το νωπό εκλογικό αποτέλεσμα, εκείνη μεταξύ Νίκου Κοτζιά και του αγαπητού μας Μπένη. Δεν με απασχολεί η μικροπολιτική ένταση που προκλήθηκε μεταξύ τους λόγω της εξαιρετικά ευαίσθητης ηθικής συνειδήσεως του προέδρου του ΠΑΣΟΚ, αλλά μία μικρή λεπτομέρεια στα όσα είπε ο νέος υπουργός εξωτερικών, ο καθηγητής Ν. Κοτζιάς: μία μικρή λεπτομέρεια με τεράστιο σημειολογικό βάρος.

Σε μία αποστροφή του λόγου του, έτσι, από το πουθενά θα έλεγε κανείς, αίφνης κατά την πλατωνική ορολογία, του βγήκε από το στόμα το περίφημο –το αποδίδω από μνήμης, αλλά σχεδόν κατά λέξη– «είμαστε πατριώτες, είμαστε ευρωπαϊστές, είμαστε παγκόσμιοι διεθνιστές». Με συγχωρείτε, αγαπητοί συνέλληνες, αλλά αυτά δεν είναι απλές κουβέντες, άλλα λόγια για να αγαπιόμαστε, αυτά είναι λόγος μεστός και ζυγισμένος, σκέψη σμιλεμένη και καιρία, μάχαιρα αμφίστομη και ακριβής. Όταν τα άκουσα, ήταν σαν να έπεσε κεραυνός εν αιθρία κι άκουσα μέσα μου μια φωνούλα να κραυγάζει: «επιτέλους, να μια γλώσσα που δεν είναι ξύλινη». Πολλώ μάλλον –αναστοχάστηκα μετά από μέρες– που κανένας δημοσιογραφίσκος ή πολιτικοαναλυτάκος δεν τα πρόσεξε, μήτε τα πήρε χαμπάρι. Τη στιγμή που όλοι το παίζουν μεγάλοι οικονομολόγοι και προβληματίζονται για τις πιθανές, δυνατές ή εφικτές λύσεις στην ελληνική κρίση, σιγά μην κάτσουν να σκεφτούν τι εννοεί ο ποιητής όταν μιλάει ομού για πατριωτισμό, ευρωπαϊσμό και διεθνισμό.

Εγώ όμως, επειδή μου αρέσουν υπεράγαν οι ποιητές, ιδίως όταν δεν γράφουν ποίηση, θα μοιραστώ μαζί σας τις σκέψεις που μου γέννησαν τα λόγια του Ν. Κοτζιά. Είμαστε πατριώτες. Επιτέλους, ένας υπουργός σε μία εθιμοτυπική μεν αλλά αρκούντως συμβολική συνάφεια δίνει το στίγμα του και διακηρύσσει ότι είμαστε πατριώτες. Το λέει ως αριστερός, το λέει ως μαρξιστής κι αυτό έχει μια άλλη διάσταση, μιας και τραβάει το χαλί κάτω από τα πόδια μιας παράταξης ακρο-δεξιο-κεντρών που ήθελαν σώνει και καλά να έχουν τον πατριωτισμό προσωπικό τους μονοπώλιο. Είμαστε πατριώτες, μπορούμε και πρέπει να φωνάζουμε, δίχως να φοβόμαστε μήπως μας παρεξηγήσουν, δίχως να δαιμονοποιούμε τις λέξεις, δίχως να λογοδοτούμε στους όποιους καλοθελητές του μεταμοντέρνου σχετικισμού ή φονταμενταλισμού. Το «είμαστε πατριώτες» δεν σημαίνει ότι εμείς είμαστε και όχι αυτοί που μέχρι τώρα το μονοπωλούσαν, ότι δεν υπάρχουν άλλοι πέρα από εμάς. Αντίθετα, προβάλλει ως ιδανικό και αξιακός άξονας για όλους. Είμαστε πατριώτες, γιατί δίχως πατριώτες δεν υπάρχουν υποκείμενα ριζωμένα στην ιστορική μνήμη και εμπειρία, παρά μόνο υποζύγια αφημένα στις ερημοτοπίες της ιστορικής λήθης.

Είμαστε ευρωπαϊστές. Λέμε «ναι» στην Ευρώπη, γιατί εμείς τη γαλουχήσαμε. Ως πατριώτες, τουτέστιν ως Έλληνες, δεν μπορούμε να ευρωπαϊστούμε αλλά οφείλουμε αδιάλειπτα να ευρωπαϊζόμαστε, τουτέστιν να παράγουμε μορφές βίου και πολιτείας για την Ευρώπη, που θα μπορούν να κάνουν την Ευρώπη όντως Ευρώπη και όχι γερμανο-Ευρώπη... Μόνο εάν ως Έλληνες ξέρουμε ποιοι οφείλουμε να είμαστε εν σχέσει προς την εντοπιότητά μας μπορούμε να συμβάλλουμε σε μία Ευρώπη των λαών ή, αν προτιμάτε, σε μία Ευρώπη των πραγματικά πολλών και της αληθινής διαφοράς. Ο ευρωπαϊσμός μας οφείλει να είναι δημιουργικός και όχι απλά συναινετικός ή, ακόμα χειρότερα, ουραγός. Ένας τέτοιος ευρωπαϊσμός ανεβάζει τω όντι πολύ ψηλά τον πήχη για μας τους Έλληνες, γιατί διακηρύσσοντάς τον θέτουμε τον εαυτό μας ενώπιον της ενεργητικής ευθύνης να καταδείξουμε διέξοδα στα αδιέξοδα της

ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Είναι άλλο πράγμα να λες, κύριε ποταμίσιε, ότι είσαι ευρωπαϊστής και να υπονοείς ότι έχεις μπροστά σου ένα υπόδειγμα βίου και πολιτείας που πρέπει να ακολουθήσεις κι εσύ σαν καλό παιδάκι της ιστορικής συγκυρίας, και άλλο πράγμα να λες ότι είσαι ευρωπαϊστής και να εννοείς ότι πρέπει να ανοίξεις ένα δρόμο πολιτειακής συγκρότησης που θα γίνει το εφαλτήριο για μια νέα ευρωπαϊκή ιστορία. Γκέκε ή νούκου γκέκε;

Είμαστε παγκόσμιοι διεθνιστές. Ε, όχι, θα πουν οι πολλοί. Αυτό παραπάει. Εδώ είναι ξεκάθαρο πως μιλάει ο Μαρξ. Και τι με αυτό; Ο Μαρξ μιλάει, αλλά μιλάει στη γλώσσα την ευρωπαϊζούσα, μιλάει στη γλώσσα την ελληνική. Αυτό που θέλω να πω είναι ότι όταν κάποιος είναι Έλληνας (ή όταν είναι κάποιος, τέλος πάντων, πατάει γερά δηλαδή σε μία ιστορία), τότε μπορεί να είναι λυσιτελής για πολλούς (τους Ευρωπαίους αίφνης), τότε μπορεί να είναι παγκόσμιος και διεθνιστής. Το πώς βγαίνει αυτή η ισοδυναμία ίσως να φαντάζει κάπως αυθαίρετο, αλλά έχει τη δική του λογική. Τι θα πει είμαι παγκόσμιος διεθνιστής; Θα πει αναγνωρίζω τον εαυτό μου στον όποιο άλλο, αναγνωρίζω την κοινή ανθρωπότητα, το υπαρκτικά ανθρώπινο σε μένα και σε σένα, απ' όπου κι αν κρατάει η σκούφια σου. Αυτό όμως συνεπάγεται και προϋποθέτει ότι είμαστε αληθινά διαφορετικοί αφού έχουμε ένα πραγματικό κοινό σημείο αναφοράς, έναν κοινό παρανομαστή. Διεθνισμός χωρίς κοινό παρανομαστή, δηλαδή –αντιστρόφως– χωρίς ειδοποιό διαφορά, δεν είναι διεθνισμός αλλά μηδενισμός. Αυτό ας το ακούσουν καλά κάποιοι παραστρατημένοι κομμουνιστές... Και για να τελειώνω. Όταν είσαι ριζωμένος στην ιστορική μνήμη (πατριώτης), τότε και τη δεδομένη ιστορική εμπειρία διευρύνεις (ευρωπαϊστής) και την ιστορική ουτοπία έχεις θέσει ως υπεύθυνο σκοπό της ύπαρξής σου.

Εύγε, κ. υπουργέ, αλλά μην ξεχνάς ότι εκών άκων έθεσες ψηλά τον πήχη για την κυβέρνησή σου, τόσο ψηλά που μόνο μία ασυμβίβαστη πολιτική δικαιοσύνης και ελευθερίας μπορεί να είναι αντάξια. Οψόμεθα...

PANARCADIAN CLUB

55 King Str. Ashbury τηλ. 9798 3154 Κιν. 0452 411 011

Για κρατήσεις τηλεφωνήστε στον Τάσο 0452 411011

ΣΤΟ ASHBURY
BOWLING CLUB

Το Panarcadian με Λαϊκό μουσικό πρόγραμμα κάθε Σάββατο βράδυ.

Μην χάσετε αυτό το Σάββατο την ΠΡΕΜΙΕΡΑ της Έλενας

Επίσης προσφέρουμε τον καφέ της παρηγοριάς με το ποτό, αναψυκτικό και μπουφέ για κηδείες και μνημόσυνα

από
\$20

Μαζί με Βάσω και Νίκο στο τραγούδι μπουζούκι Γιώργος, αρμόνιο Γιαννάκης
Ελάτε να θυμηθούμε τα παλιά!

Οι τιμές μας είναι ασυναγώνιστες. Τηλεφωνήστε μας για να το διαπιστώσετε.